

4.

METODICKÝ POKYN

odboru environmentálních rizik Ministerstva životního prostředí pro postup při zpracování dokumentu „Návrh na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B“ podle zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií

Určeno:

Resortním organizacím Ministerstva životního prostředí

Krajským úřadům a orgánům krajů v přenesené působnosti

Ministerstvo životního prostředí doporučuje tímto metodickým pokynem způsob zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B a zpracování dokumentu o tomto zařazení, vyplývající z ustanovení zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 82/2004 Sb. (dále jen „zákon“). Tento metodický pokyn je určen správním úřadům, ale má pomoci také právníkům a podnikajícím fyzickým osobám, jakož i kontrolním orgánům, které budou provádět inspekce podle zákona.

Metodický pokyn je zaměřen zejména na:

- popis principů pro zařazování objektů a zařízení do skupin,
- popis procesu zařazování objektů a zařízení do skupin,
- problémy při užívání tabulky I. a II. v příloze č. 1 zákona,
- zpracování dokumentu o zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B.

Metodika zařazování objektů nebo zařízení do skupiny A nebo B a zpracování dokumentu o zařazení sleduje posloupnost jednotlivých ustanovení zákona.

Čl. 1

Úvodní ustanovení – vysvětlení pojmů

V ustanovení §1 – Předmět úpravy, odstavec 1 zákona jsou uvedeny dva základní pojmy, o které je celý zákon opřen: (i) umístění nebezpečné látky, které v základních pojmech definuje §2 písmeno h), a (ii) množství nebezpečné látky, které se srovnává vůči limitním množstvím, uvedeným v příloze č. 1 k zákonu.

Pokud se ve stávající dokumentaci objektu nebo zařízení používaly jiné pojmy než ty, které jsou stanoveny zákonem č. 353/1999 Sb., je nutno vymezit jejich obsah vůči pojmům, používaným zákonem, a v nově vytvářené dokumentaci používat pojmy, definované zákonem, tj. objekt a zařízení. Přitom je možno chápat výrazy „areál podniku“ nebo „provozovna“ jako výrazy, které jsou blízké pojmu objekt. U některých provozovatelů může být v objektu jedna nebo více provozoven. Objektem je obecně myšlena uzavřená provozní jednotka (areál provozovatele), kde se nachází více zařízení. V případě, že se v jednom objektu (areálu) nachází několik provozovatelů, zpracuje v první fázi každý provozovatel za sebe podklady, potřebné pro určení jak umístění, tak množství nebezpečných látek. Ve druhé fázi vlastník objektu nebo jeden z provozovatelů zpracuje poklady pro celý objekt na základě vzájemné dohody a těchto dílčích podkladů.

Tento provozovatel bývá většinou vlastníkem objektu, od něhož ostatní provozovatelé mají jednotlivá zařízení, či dílčí objekty pronajaty. Pokud je tak smluvně ujednáno mezi vlastníkem a pronajímatelem, stává se nositelem dokumentace smluvně určený provozovatel. Jedná se zpravidla o provozovatele zařazeného do skupiny B pokud ostatní provozovatelé mají své objekty nebo zařízení zařazené do skupiny A. Pouze provozovatel zařazený do skupiny B může ve své dokumentaci integrovat informace od ostatních provozovatelů skupiny A.

Zákon ukládá povinnosti právnícké osobě a podnikající fyzické osobě, která vlastní nebo užívá (provozuje) příslušný objekt nebo zařízení. Pokud vznikne situace, že vlastník není totožný s uživatelem (provozovatelem), může tyto povinnosti splnit jeden nebo druhý z nich, tedy vlastník nebo uživatel (provozovatel). Právní odpovědnost za plnění zákonem uložených povinností v takovém případě nelze sejmout z vlastníka objektu nebo zařízení, ale tyto povinnosti mohou být splněny uživatelem (provozovatelem) objektu nebo zařízení. To neznamená, že povinnosti jsou uloženy dvakrát, ale pouze fakt, že tyto povinnosti může splnit jeden nebo druhý subjekt.

Pokud se v jedné lokalitě nachází více objektů, které nelze spojit prostřednictvím majetkového vztahu k objektu a nedojde ke smluvnímu ujednání o jednotném zpracování dokumentace, vypracuje každý právní subjekt dokumentaci vlastní a krajský úřad podle § 3 zákona rozhodne na základě možnosti vzniku domino efektu o vzájemném předávání informací mezi jednotlivými provozovateli nebo o zařazení právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby do skupiny A nebo B.

Čl. 2

Umístění nebezpečné látky

Umístěné množství nebezpečné látky je určeno jeho projektem. Tato definice znamená, že u technologických jednotek, jako např. zásobník hořlavín, potrubní most apod., se jejich kapacita určuje na základě projektové dokumentace dodavatele zařízení. Kapacita skladišť se posuzuje na základě údajů v kolaudačních rozhodnutích. V důsledku omezení výroby je mnohdy kapacita zásobníků pro potřeby současné produkce nadbytečná a nevyužívá se.

V případě, že např. část skladovacích kapacit není naplněna a právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba chce pro zařazení objektu nebo zařízení vycházet z aktuální potřeby a umístěných množství, je nutno provést taková technicko – organizační opatření, aby bylo možné kdykoliv jednoznačně prokázat, že do zásobníku nebo skladu nemůže být umístěno více než množství udávané v dokumentaci pro zpracování návrhu na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B. Může se jednat o některé z následujících opatření.

Pro případy:

- zásobníků na kapalné látky se jedná o jejich fyzické odpojení,
- skladovacích prostorů o jejich novou kolaudaci,
- obecného umístění nebezpečné látky o vydání interního předpisu o maximálním přípustném umístěném množství nebezpečných látek podepsaného statutárním zástupcem provozovatele.

V případě, že se v jednom objektu nebo areálu nachází několik provozovatelů, zpracuje v první fázi každý provozovatel za sebe podklady, potřebné pro určení jak umístění, tak množství nebezpečných látek. Ve druhé fázi vlastník objektu nebo jeden z provozovatelů zpracuje poklady pro celý objekt na základě vzájemné dohody a těchto dílčích podkladů.

Čl. 3

Množství nebezpečné látky

Obecné podmínky prevence závažných havárií v § 3 v odstavcích 1 až 4 zákona požadují zařazení objektu nebo zařízení podle umístěného množství nebezpečných látek.

Určení množství nebezpečných látek vychází ze součtu dílčích množství všech nebezpečných látek, které jsou v objektu nebo zařízení umístěny v:

- přepravních zařízeních (vagónech, nákladních autech) přivezených nebo zaparkovaných uvnitř objektu pro potřeby manipulace (vykládání surovin, nakládání hotových výrobků) nebo uskladnění spojené s přečerpáváním nebo překládáním látek, poloproduktů nebo výrobků do nádrží nebo skladů objektů nebo zařízení,
- zásobních tancích a provozních zásobnicích (projektovaná maximální kapacita),
- dopravních potrubích (projektovaná maximální kapacita),
- technických a technologických jednotkách (zádrž – projektovaná maximální kapacita).

V tomto smyslu je i množství nacházející se krátkodobě (např. pro potřeby zásobování nebo expedice) uvnitř objektu nebo zařízení nutno započítat do umístěného množství. Provozovatel je nucen zabezpečit zásobování objektu nebo zařízení tak, aby množství umístěné v zásobovacích prostředcích (autocisternách nebo vlakových cisternách), nutné pro plynulý chod provozu, nepřekročilo množství vzaté v úvahu pro zařazení objektu nebo zařízení k příslušné skupině. Toto může být provedeno organizační směrnici podepsanou statutárním zástupcem provozovatele.

Pro určení umístěného množství je nutné provedení kompletního auditu umístěných všech nebezpečných látek. Pro zpracování tohoto seznamu se doporučuje použít tabulky, jejíž příklad je uveden v příloze č. 1 tohoto metodického pokynu (tabulka pro výčet umístění všech nebezpečných látek v tancích, zásobnicích a skladištích).

Při zjišťování dílčích množství nebezpečných látek, umístěných v objektu nebo zařízení, můžeme podle přílohy č. 1 Část 1 odst. 1 zákona vyloučit příslušné množství nebezpečných látek stejné nebo menší než 2 % množství nebezpečné látky, uvedené v Tabulce I nebo Tabulce II přílohy č. 1 k zákonu. Tyto dílčí akumulace lze však vyloučit pouze v případech, pokud jejich umístění v objektu nebo zařízení je takové, že nemůže působit jako iniciátor závažné havárie nikde na jiném místě objektu nebo zařízení. Základem pro vyloučení těchto množství je skutečnost, že:

- umístění těchto nebezpečných látek není přímo spojeno (potrubním mostem, ve společné budově) s dalším umístěním nebezpečných látek,
- dosah následků havárie zařízení s tímto dílčím množstvím se nepřekrývá s jiným zařízením ve kterém jsou umístěny nebezpečné látky.

Množství nebezpečných látek pro určení 2 % zde znamená množství látek ve sloupci 1 pokud posuzujeme tato množství pro podniky skupiny A nebo množství látek uvedené ve sloupci 2, pokud posuzujeme tato množství pro podniky skupiny B.

Na objekt nebo zařízení, kde se všechny látky uvedené v zákoně vyskytují v množství stejném nebo menším než 2% a jejich umístění v objektu nebo zařízení nemůže působit jako iniciátor závažné havárie nikde na jiném místě objektu

nebo zařízení, pohlíží se jako na objekt nebo zařízení, ve kterém se tyto látky nevyskytují. Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba návrh na zařazení objektu nebo zařízení krajskému úřadu nezasílá.

Pokud se v objektu nebo zařízení vyskytují nebezpečné látky v množství překračujícím 2%, ale zároveň nedosahujícím množství uvedené ve sloupci 1 tabulky I nebo tabulky II (kvalifikační množství pro skupinu A), jsou tato identifikovaná množství uvedena do formuláře pro návrh na zařazení (příloha č. 2 zákona) a tento dokument je podle §3 odstavec 8 zákona zaslán krajskému úřadu. Toto protokolární provedení identifikace druhu a množství umístěných nebezpečných látek bude rovněž vyžadováno kontrolními orgány podle § 22 zákona.

Čl. 4

Nebezpečné látky a jejich klasifikace

Klasifikace vybraných nebezpečných chemických látek a chemických přípravků pro účely zákona musí být prováděna podle zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, a podle jeho prováděcích předpisů, především pak podle vyhlášky č. 232/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, týkající se klasifikace, balení a označování nebezpečných chemických látek a chemických přípravků, v jejíž příloze č. 1 je uveden Seznam závazně klasifikovaných nebezpečných chemických látek. Posuzování chemických směsí a chemických přípravků se provádí stejným způsobem jako posuzování čisté nebezpečné látky. Při zařazování chemických látek se musí primárně vycházet z bezpečnostních listů dodavatelů těchto látek. O zařazení rozhoduje klasifikace látky, nikoliv její symbol nebezpečnosti.

Pro zařazení objektu nebo zařízení, kde jsou umístěny oxid arseničitý, kyselina arseničitá nebo její soli, existuje v Tabulce I přílohy č. 1 zákona pouze limitní hodnota (0,1 tuny) ve sloupci 2 pro zařazení do skupiny B. Skupina A pro tyto vybrané nebezpečné látky neexistuje. Stejně pravidlo je třeba uplatnit pro sloučeniny niklu ve formě inhalovatelného prášku (oxid nikelnatý, oxid nikličitý, siričák nikelnatý, triniklid disulfid, oxid niklitý), dále pro 4,4-methylenbis (2-chloranilin) nebo soli ve formě prášku a pro methylisokyanát i pro polychlorodibenzofurany a polychlorodibenzodioxiny (včetně TCDD), počítané jako TCDD ekvivalent.

Pro zařazování umístěného množství nebezpečné látky klasifikované společně větami R50 + R53 a R51 + R53 a látky klasifikované samostatně větou R 53 používáme jako kritéria umístěného množství (podle Tabulky II přílohy č. 1 zákona) 500 t pro zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A, a kritéria 2 000 t pro zařazení objektu nebo zařízení do skupiny B. Toto kritérium je uplatněno, pokud se týká látek jiných než motorový benzín a jiné lakové benzíny, které jsou uvedené v Tabulce I přílohy č. 1 zákona.

Některé jmenovitě vybrané nebezpečné látky uvedené v Tabulce I mají vlastnosti, na základě kterých by bylo možno je klasifikovat do skupin vybraných vlastností nebezpečných látek, uváděných v Tabulce II. V takovém případě je pro jejich zařazení do skupiny A nebo B prioritní a rozhodující množství, uvedené v Tabulce I, které se pro jmenovitě vybranou nebezpečnou látku použije jako jediné pro účely výpočtu návrhu zařazení objektu nebo zařízení. Je třeba dbát, aby tatáž nebezpečná látka v jednom umístění nebyla započtena dvakrát.

Jde-li o určení nebezpečné látky, která má více nebezpečných vlastností uvedených v Tabulce II, použije se pro její zařazení do skupiny A nebo B nejnížší kvalifikační množství z hodnot uvedených pro její různé nebezpečné vlastnosti v této tabulce (Tabulce II).

Pokud se jedná o chemické přípravky, mohou nastat dva případy. U přípravků s volně oddělitelnou nebezpečnou látkou se zahrne jen množství nebezpečné složky, přítomné v přípravku podle jejích nebezpečných vlastností. U přípravků obsahujících neoddělitelnou původní nebezpečnou látku se zahrne celkové množství přípravku podle nebezpečné vlastnosti přípravku a nikoliv původní množství nebezpečné látky.

Významnou pomocí při hodnocení umístěného množství nebezpečných látek v objektu nebo zařízení jsou údaje o CAS a klasifikaci podle vyhlášky č. 232/2004 Sb. Příloha č. 2 k tomuto metodickému pokynu uvádí tyto údaje pro vybrané chemické látky, uvedené v Tabulce I přílohy č. 1. zákona. Příloha č. 3 k tomuto metodickému pokynu uvádí tyto údaje pro kategorie nebezpečných látek uvedené v Tabulce II přílohy č. 1 zákona.

Výzkumné Centrum prevence havárií Evropské unie v italském městě Ispra připravilo na pomoc při zařazování objektů a zařízení podle směrnice Seveso II databázi cca 900 nejčastěji se vyskytujících nebezpečných látek. Tyto látky jsou v databázi uvedeny podle abecedního seznamu a mají uvedenou veškerou dostupnou klasifikaci, včetně R věty. Pokud jsou nebezpečné látky zařazovány do více skupin podle jejich nebezpečnosti, pro klasifikaci je přednostně u nebezpečných látek uvedena klasifikace, která vytváří největší nebezpečí. Databáze je přístupná na adrese <http://mahbsrv.jrc.it> pod položkou „New Products o Substance Database“. Využívání Databáze je nutno uvažovat jako orientační. Platná klasifikace nebezpečných látek v České republice je pouze ta, která je dána zákonem o chemických látkách a chemických přípravcích a jeho prováděcími předpisy v platném znění.

Čl. 5

Zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B

V § 3 zákona jsou uvedena kritéria pro zařazení hodnoceného objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B, pokud překračuje některé z kvalifikačních množství Tabulky I nebo II přílohy č. 1 zákona. Zjištění, že právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba nemá ve svém objektu nebo zařízení kvalifikační množství látek odpovídající určujícím množstvím pro skupinu A nebo B, a to ani podle seznamu vybraných látek (Tabulka I přílohy č. 1 zákona), ani podle seznamu látek, klasifikovaných podle nebezpečných vlastností (Tabulka II přílohy č. 1 zákona), ještě neznamená, že se na objekt nebo zařízení ustanovení hlavy III. až V. zákona nevztahují. Pokud není překročeno kvalifikační množství nebezpečných látek přímo, ale v objektu nebo zařízení je umístěno více menších množství nebezpečných látek (větší než 2% – viz článek 3 tohoto metodického pokynu), je nutno sečíst jejich poměrná množství.

U některých skupin nebezpečných látek, které mají obdobné nebezpečné vlastnosti, se pro účely zařazení do skupiny A nebo B sčítají jejich poměrná množství. Pro účely zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B se používá sčítání všech dílčích množství podle vzorce, uvedeného v příloze č. 1 zákona. Příklad sčítání poměrných množství je uveden v příloze č. 3 tohoto metodického pokynu.

Vzorec pro sčítání dílčích množství se uplatní nejprve pro kvalifikační množství rozhodující o zařazení do skupiny A. Pokud je hodnota výsledného ukazatele vyjadřující součet poměrů menší než 1, další ustanovení zákona se na objekt nebo zařízení nevztahují. Pokud je při použití kvalifikačních množství z prvního sloupce výsledná hodnota větší než 1, příslušná ustanovení zákona se na objekt a zařízení vztahují a objekt nebo zařízení je zařazeno do skupiny A. Provedený výpočet je však nutno opakovat za použití kvalifikačních množství z druhého sloupce. Pokud při použití kvalifikačních množství z druhého sloupce je výsledná hodnota také větší než 1, musí být objekt nebo zařízení zařazen do skupiny B.

Pokud je objekt nebo zařízení zařazeno do skupiny A nebo B, stává se podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba provozovatelem, který je povinen zpracovat a odeslat krajskému úřadu dokument návrhu na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B.

Čl. 6

Zpracování návrhu na zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B

V § 6 se provozovateli ukládá povinnost zaslat dokument o zařazení objektu nebo zařízení do skupiny A nebo B krajskému úřadu. Krajský úřad ve smyslu zákona znamená krajský úřad, v jehož územním obvodu objekt nebo zařízení s nebezpečnou látkou fyzicky leží.

Do dokumentu provozovatel zapíše druh, množství, klasifikaci a fyzikální formu všech nebezpečných látek v objektu nebo zařízení (viz. článek 3 a 4).

Do dokumentu provozovatel dále uvede stručný popis objektu nebo zařízení v rozsahu cca 5 až 22 řádků:

- stávající nebo plánované činnosti zařízení nebo objektu,
 - okolí objektu nebo zařízení se všemi prvky, které mohou závažnou havárii způsobit nebo zhoršit její následky.
- K dokumentu se připojí plán zařízení nebo objektu nebo mapa v měřítku 1 : 10 000, 1 : 25 000, ve které jsou zobrazeny všechny prvky, které mohou závažnou havárii způsobit nebo zhoršit její následky.

Do příslušné části dokumentu se zapíše látka použité pro výpočet spolu s popisem provedeného výpočtu.

Dokument odešle provozovatel na krajský úřad v jedné tištěné i elektronické podobě.

Dokument s návrhem na nové zařazení po změně podmínek v objektu nebo zařízení je provozovatel povinen doručit krajskému úřadu do 1 měsíce po každé změně druhu nebo množství umístěné nebezpečné látky přesahujícím 10 % dosavadního množství nebo po každé změně technologie, ve které je nebezpečná látka použita, pokud tyto změny vedou ke změně bezpečnosti užívání objektu nebo zařízení. Tento dokument je provozovatel povinen doručit krajskému úřadu do 1 měsíce též od ukončení činnosti v objektu nebo zařízení nebo ode dne, kdy se na něj přestanou vztahovat povinnosti podle tohoto zákona.

Čl. 7

Tento metodický pokyn nabývá účinnosti dnem 1. května 2004 a nahrazuje metodický pokyn odboru environmentálních rizik Ministerstva životního prostředí pro postup při zařazování objektu nebo zařízení a zpracování oznámení podle zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií ze dne 31. ledna 2001, publikovaný ve Věstníku MŽP v částce 3/2001.

V Praze dne 30. dubna 2004

Ing. Karel Bláha, CSc., v.r.
ředitel odboru environmentálních rizik

Příloha č. 2: Údaje o vybraných nebezpečných látkách

Nebezpečné látky	CAS č.	Klasifikace dle vyhlášky č. 232/2004 Sb.	Množství v tunách	
			A	B
Dusičnan amonný 1)	6484-52-2	-	350	2500
Dusičnan amonný 2)	6484-52-2	-	1 250	5 000
Oxid arseničný, kyselina arseničná	1303-28-2	Karc.kat.1: R45 T: R23/25 N: R50, R53	1	2
Oxid arsenitý	1327-53-3	T+: R26 C: R35 N: R50		0,1
Brom	7726-95-6	T+: R26 C: R35	20	100
Chlor	7782-50-5	T: R23 Xi: R36/37/38 N: R50	10	25
Oxid nikelnatý Oxid niklitý Oxid nikličitý	1313-99-1 1314-06-3 12035-36-8	Karc.kat1: R49 R43 R53		1
Sirník nikelnatý	16812-54-7	Karc.kat.1: R49, R43 N: R50 R53		
Disulfid trinklu	12035-72-2	Karc.kat.1: R49, R43 N: R51 R53		
Ethylenimin (Aziridin)	151-56-4	F: R11 Karc.kat 2: R45 Mut.kat2:R46 T+: R26/27/28 C: R34 N: R51 R53	10	
Fluor	7782-41-4	R7, T+:R26 C: R35	10	20
Formaldehyd (c nad 90%)	50-00-0	Karc.kat.3:R40 T: R23/24/25 C: R34 R43	5	50
Vodík	1333-74-0	F+: R12	5	50
Chlorovodík (kapalný)	7647-01-0	T: R23 C: R35	5	50
Alkyloly olova		Repr.kat.: R61 Repr.kat.3: R62 T+:R26/27/ 28 R33 N: R50 R53	5	50
Zkapalněné extrémně hořlavé plyny (včetně LPG) a zemní plyn		F+: R12	50	200
Acetylen	74-86-2	R5,R6 F+: R12	5	50
Ethylenoxid	75-21-8	F+: R12 Karc.kat.2: R45 T: 23 Mut.kat.2: R46 Xi: R36/37/38	5	50
Propylenoxid	75-56-9	F+: R12 Karc.kat.2:R45 Mut.kat.2:R46 Xn:R20/21/22 Xi: R36/R37/38	5	50
Methanol	67-56-1	F: R11 T: R23/24/25 R39/23/24/25	500	5 000
4,4'-Methylenbis (2-chloranilin)	101-14-4	Karc.kat.2: R45 Xn: R22 N: R50 R53		0,01
Methyl-isokyanát	624-83-9	F+: R12 T: R23/24/25 Xi: R36/37/38		0,15
Kyslík	7782-44-7	O: R8	200	2 000

příloha č. 2 pokračování

Nebezpečná látka	CAS č.	Klasifikace dle vyhlášky č. 232/2004 Sb.	Množství v tunách	
			A	B
Toluen-diisokyanát (2,6-TDI, 2,4-TDI, TDI)	91-08-7(1) 584-84-9(2) 26471-62-5 (3)	Karc.kat.3: R40 T+: R26 Xi: R36/37/ 38 R42/43 R52 R53	10	100
Karbonyl chlorid (fosgen)	75-44-5	T+: R26 C: R34	0,3	0,75
Arsenovodík (arsin)	7784-42-1	F+:R12	0,2	1
Plynný fosforovodík (fosfin)	7803-51-2	-	0,2	1
Chlorid sirnatý	10545-99-0	R14 C: R34 N: R50	1	1
Oxid sírový	7446-11-9	-	15	75
Motorový benzín a jiné lakové benzíny		F+: R12	5 000	50 000
Polychlorované dibenzodioxiny a dibenzofurany jako TCDD ekvivalent	-	-	-	0,001
Karcinogeny:				
4-Aminobifenyl nebo jeho soli	92-67-1	Karc.kat.1: R45 Xn: R22	0,001	0,001
Benzidin nebo jeho soli	92-87-5	Karc.kat.1: R45 Xn: R22 N: R50 R53		
Bis(chloromethyl)ether	542-88-1	R10 Karc.kat.1: R45 T+: R26 T: R24 Xn: R22		
Chloromethyl- methylether	107-30-2	F: R11 Karc.kat.1: R45 Xn: R20/21/22		
Dimethylkarbamoylchlorid	79-44-7	Karc.kat.2: R45 T: R23 Xn: R22 Xi: R36/37/ 38		
Dimethylnitrosamin	62-75-9	Karc.kat.2: R45 T+: R26 T: R25 R48/25 N: R51 R53		
Hexamethylfosfortriamid	680-31-9	Karc.kat.2: R45 Mut.kat.2: R46		
2- Naftylamin nebo jeho soli	91-59-8	Karc.kat.1: R45 Xn: R22 N: R51 R53		
Propan-1,3-sulton	1120-71-4	Karc.kat.2: R45 Xn: R21/22		
4-Nitrobifenyl	92-93-3	Karc.kat.2: R45 N: R51 R53		

Příloha č. 3: Údaje pro vybrané vlastnosti nebezpečných látek

Nebezpečné látky, které jsou klasifikovány jako	R- věty	Množství v tunách	
		A	B
1. Výbušné, kdy látka nebo přípravek odpovídá definici uvedené v poznámce 2a	R2	50	200
2. Oxidující	R7, R8, R9	50	200
3. Extrémně hořlavé, kdy látka nebo přípravek odpovídá definici uvedené v poznámce 3c	R12	10	50
4a. Vysoce hořlavé, kdy látka nebo přípravek odpovídá definici uvedené v poznámce 3b1	R17 R10 a R11	50	200
4b. Vysoce hořlavé kapaliny, kdy látka nebo přípravek odpovídá definici uvedené v poznámce 3b2	R11	5000	50000
5. Hořlavé, kdy látka nebo přípravek odpovídá definici uvedené v poznámce 3a	R10	5000	50000
6. Vysoce toxické	R26, R27, R28 R39/26/27/28	5	20
7. Toxické	R23, R24, R25 R39/23/24/25 R48/23/24/25	50	200
8. Výbušné, kdy látka nebo přípravek odpovídá definici uvedené v poznámce 2b	R3	10	50
9. Nebezpečné pro životní prostředí v kombinaci s větami vyjadřujícími nebezpečnost: (i) R50: vysoce toxické pro vodní organismy (ii) R51: toxické pro vodní organismy a R53: může vyvolat dlouhodobé nepříznivé účinky ve vodním prostředí	R50, R50/53	200	500
	R51/53	500	2000
10. Další nebezpečné vlastnosti které nejsou uvedeny výše ve spojení s větami vyjadřujícími nebezpečnost: R14: reaguje prudce s vodou (včetně R 14/15) R29: při styku s vodou se uvolňuje toxický plyn	R14, R14/15	100	500
	R29	50	200

Příloha č. 4: Příklady použití sčítacího vzorce

Příklad 1

V následující tabulce je uveden přehled nebezpečných látek včetně umístěného množství v posuzovaném objektu.

Látka	Množství t	Klasifikace	Klasifikační množství	
			A	B
aceton	150	vysoce hořlavá kapalina	5 000	50 000
dimethyl sulfát	0.3	vysoce toxická	5	20
dusitan sodný	5	oxidující	50	200
kyslík	20	vybraná/oxidující	200	2 000
motorový benzín a jiné lakové benzíny	385	vybraná/hořlavá kapalina	5 000	50 000
naftalen-1-amin	12	nebezpečná pro ŽP (R51)	500	2 000
peroxid vodíku	15	oxidující	50	200
thiofenol	5	toxická	50	200
zkapalněné extrémně hořlavé plyny	28	vybraná	50	200

a) Z tabulky je patrné, že umístěné množství žádné z nebezpečných látek nepřekračuje klasifikační množství pro zařazení do skupiny A nebo B.

b) Z tohoto důvodu je použito sčítacího vzorce:

- pro látky, které mají nebezpečné vlastnosti uvedené v bodech 1 (výbušné s klasifikací R 2), 2 (oxidující), 3 (extrémně hořlavé plyny a kapaliny), 4a (vysoce hořlavé), 4b (vysoce hořlavé kapaliny), 5 (hořlavé kapaliny) a 8 (výbušné s klasifikací R 3) Tabulky II zákona s klasifikačním množstvím pro zařazení do skupiny A.

$$N = \frac{\text{aceton}}{5\,000} + \frac{\text{dusitan sodný}}{50} + \frac{\text{kyslík}}{200} + \frac{\text{benzíny}}{5\,000} + \frac{\text{peroxid vodíku}}{50} + \frac{\text{zkapalněné extrémně hořlavé plyny}}{50}$$

$$N = \frac{150}{5000} + \frac{5}{50} + \frac{20}{200} + \frac{385}{5\,000} + \frac{15}{50} + \frac{28}{50} = 1,167 > 1$$

- pro látky, které mají nebezpečné vlastnosti uvedené v bodech 6 (vysoce toxické), 7 (toxické) a 9 (nebezpečné životnímu prostředí) Tabulky II zákona.

$$N = \frac{\text{dimethyl sulfát}}{5} + \frac{\text{naftalen-1-amin}}{500} + \frac{\text{thiofenol}}{50}$$

$$N = \frac{0,3}{5} + \frac{12}{500} + \frac{5}{50} = 0,184 < 1$$

- c) pro první případ, ve kterém vychází ukazatel $N \gg 1$, se provede součet rovněž s klasifikačním množstvím pro zařazení do skupiny B (pouze pro látky v množství větším než 2% klasifikačního množství pro zařazení do skupiny B).

$$N = \frac{\text{dusitan sodný}}{200} + \frac{\text{peroxid vodíku}}{200} + \frac{\text{zkapalněné extrémně hořlavé plyny}}{200}$$

$$N = \frac{5}{200} + \frac{15}{200} + \frac{28}{200} = 0,24 < 1$$

Výsledkem použití sčítacího vzorce je zařazení objektu do skupiny A.

Příklad 2

V následující tabulce je uveden přehled nebezpečných látek včetně umístěného množství v posuzovaném objektu.

Látka	Množství t	Klasifikace	Klasifikační množství	
			A	B
chlór	15	vybraná/toxická	10	25
chlorid rtuťnatý	6.7	vysoce toxická	5	20
dimethyl sulfát	0.45	vysoce toxická	5	20
fenol	30	toxická	50	200
naftalen-1-amin	12	nebezpečná pro ŽP (R51)	500	2 000
peroxid vodíku	13	oxidující	50	200
thiofenol	5	toxická	50	200

- a) Z tabulky je patrné, že v případě chlóru a chloridu rtuťnatého je překročeno klasifikační množství pro zařazení do skupiny A, u žádné z látek není překročeno klasifikační množství pro zařazení do skupiny B.
- b) Z tohoto důvodu je použito sčítacího vzorce pro určení, zda objekt nemá být zařazen do skupiny B. Do výpočtu není zahrnut naftalen-1-amin, jehož množství je nižší než 2% klasifikačního množství pro zařazení do skupiny B.

$$N = \frac{\text{chlór}}{25} + \frac{\text{chlorid rtuťnatý}}{20} + \frac{\text{dimethyl sulfát}}{20} + \frac{\text{fenol}}{200} + \frac{\text{thiofenol}}{200}$$

$$N = \frac{15}{25} + \frac{6.7}{20} + \frac{0.45}{20} + \frac{30}{200} + \frac{5}{200} = 1,13$$

Na základě výsledku sčítacího vzorce ($N > 1$) zařadí provozovatel objekt do skupiny B.

PROTOKOLÁRNÍ ZÁZNAM - VZOR

Identifikace objektu nebo zařízení Název objektu /zařízení: Ulice: Místo a PSČ: tel/fax/e-mail: IČ:	
Obchodní firma na základě povinnosti podle § 3 zákona č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon), prověřila v jím vlastněném (užívaném) objektu (zařízení), v němž jsou umístěny nebezpečné látky množství těchto látek a zjistila, že toto množství je rovno nebo menší, než 2 % množství ve sloupci 1 tabulky I nebo tabulky II, uvedených v příloze č. 1 zákona, nebo se tyto látky vůbec nevyskytují. Tento protokolární záznam se vydává pro potřeby kontrolních orgánů podle § 22 zákona.	
Za statutární orgán (podpis viz obchodní rejstřík)	
Jméno:.....	Jméno:.....
Příjmení: :.....	Příjmení:.....
Funkce: :.....	Funkce:.....
Podpis:	Podpis:
Místo / Datum:	